

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 517/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног В.Н., због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног В.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 1140/13 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 271/14 од 09.09.2014. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног В.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 1140/13 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 271/14 од 09.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 1140/13 од 23.06.2014. године окривљени В.Н., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од два месеца која се неће извршити уколико у року од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 71. став 1. и 3. у вези члана 80. КЗ изречена мера обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи која ће бити извршена у одговарајућој здравственој установи и трајати док постоји потреба за лечењем и чувањем, након чега ће је суд обуставити, те му је на основу члана 87. став 1. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде и обавезан је окривљени да суду накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је оштећени Љ.М. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 271/14 од 09.09.2014. године одбијене су, као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу и окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К 1140/13 од 23.06.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, окривљени В.Н., лично, поднео је захтев за заштиту законитости, побијајући пресуде као неправилне и незаконите, без конкретно формулисаног предлога за Врховни касациони суд везано за одлучивање о предметном захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени В.Н. захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.